

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Εκδίδεται κάθε Κυριακή

DIDASCALICO VEMA (TRIBUNE DES INSTITUTEURS)

Organe officiel de la Fédération des Instituteurs Grécs.

BUREAUX:

2, Rue Romvis - Athènes

Abonnement: 50 Fr.

Συνδρομή χρονιάτικη διαρκείας 50 Γιό το εξωτερικό φράγκα 50

Επιστολές και άρθρα προς το «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ» Ρόμβης 2 - Αθήνας

Άγγελίες-Καταχωρήσεις-Συνδρομές προσηλώνονται.

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Συμμερίζομαι τη χαρά, που εκδηλώνετε στην ενδιαφέρουσα άγγελία, για την έκδοση των «Πρακτικών δηγητών»...

Εγώ θαρρώ, πως τα είκοσι αυτά άρθρα είναι περιουσία του Δ. Βημάτων...

Την πρότασί μου αυτήν, υποστηρίζω ως εξής:

Α) Θεωρητικός

Η Εκθεσις είναι καταργητέα. Α) Διότι ο επιθεωρητής, ουδέν μέτρον έχει, με το όποιον να μετρησθῆν...

Β) Διότι, ἐκ τῆς ἑλλειψείας ταύτης, προκύπτει ὅτι πᾶσα περί τοῦ διδασκαλίου ἐπιθεωρησία...

Γ) Διότι ἡ προπρόθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Δ) Διότι ἡ προπρόθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ε) Διότι ἡ προπρόθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Στ) Διότι ἡ προπρόθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ζ) Διότι ἡ προπρόθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Διὰ τὴν γίνεσθαι σχετικὴ ἐκτίμησιν διὰ τοῦ «Διδ. Βηματος» χάριν τοῦ καλοῦ τῶν μαθητῶν...

Με ἐκτίμησιν I. Μελάς

ΕΝΑ ΑΤΥΧΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

ἔχει τις περί ενός εκάστου αντικειμένου.

Ε) Διότι, ὁ ψυχικὸς κόσμος τοῦ παιδιοῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐν τῇ γέννησιν...

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῶν ὁποίων φάνεται ἡ θεαματικὴ ἰσχύς τῆς ἐκθέσεως.

Β) Πρακτικός

Ἡ ἐκθεσις πρακτικῶς ἀνεπιθύμητη, δὲν δύναται ἀνὰ σταθερὰν ἰσχύα...

2ον) Διότι καταστρέφει ἀνεπιθύμητος ἀγαθὸς σχέσις πρὸς τὸν ὅπου ἐπιθεωρητῆς...

3ον) Διότι ὡς ἔχει τώρα, δύναται ἐπιτελεσθῆναι τὴν ἐπιθεωρησὴν τοῦ διδασκαλίου...

4ον) Διότι εἶναι δύσκολον, ὁ διδασκαλὸς, ν' ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν...

5ον) Διότι οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὐδὲν ὠρισμένον σύστημα ἐργασίας καὶ ἐρευνητικῆς...

6ον) Διότι ὑπάρχει πλῆθος περιπτώσεων, πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιθεωρητῆς δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ ν' ἀπατηθῆ...

7ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

8ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

9ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

10ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

11ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

12ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

13ον) Διότι ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

μένους ἀντιρροήσεως. Ἄν ἄρα ἡ ἐκθεσις...

Ἐνῶ λοιπὸν ἡ ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων εἰσεῖν πρὸς τοιαύτας ἐρευνάς...

Καὶ ἀπὸ πρακτικῆς λοιπὸν ἀπόψεως ἡ ἐκθεσις...

Γ) Ἠθικός

Ἀπὸ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως, ἡ ἐκθεσις ἰσως δύναται...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

Ἡ ἐκθεσις, ὡς ψυχικὴ ἐνέργεια, καὶ ἔστω ἀποτελεσματικὴ...

ΑΣ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΗΣΩΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΜΑΣ

«Είμαι φανερό ή άδικια που έγινε στους αναδελφούς των κατηγοριών αυτών. Μα ή Όμοσπονδία δε θα πάγη να ενεργή για την άρση της άδικίας. (Δύσκαλος. Βήμα)».

Πόση παρηγοριά και άνακούφιση χύνει το βροντερό αυτό σάλπισμα της Όμοσπονδίας μέσα στην τάξη των αναδελφών γυμνασιστών και των Γεωργικ. φροντιστηρίων και πόσο μάς συγκινεί ένα τέτοιο κήρυγμα! Μας άνακουφίζει γιατί έχουμε την πεποίθηση πως θα έπιτευχθή στο τέλος ή άρση μιας τέτοιας μεγάλης άδικίας και μάς συγκινεί γιατί βλέπουμε με χαρά κ' ευχαρίστηση πως ή Όμοσπονδία δεν κάμει διάκριση αναδελφών. Όλους θεωρεί μίαν οικογένεια.

Έπειτα από επίμονη ύποστήριξη ή Κοινοβουλευτική Έπιτροπή δέχτηκε κοντά τρεις τόσες άλλες τροποποιήσεις και την τροποποίηση για τόν περιορισμό σε 15 χρόνια του χρόνου προαγωγής στην Ε'. κατηγορία των γυμνασιστών. Στη συζήτηση όμως της Βουλής ή τροποποίηση αυτή βρήκε μεγάλη αντίδραση και σβήστηκε από το διάταγμα, το όποιον γράφτηκε όπως του συνήθετο: «Και καθ' όμοιον τρόπον προάγονται μετά την συμπλήρωσιν εικοσαετούς! (Θεά έλσοι! εν συνόλω εύδοκίμου εκπαιδευτικής ύκρησίας έκ της δ'. εις την ε'. κατηγορίαν δημολογικά καταταχθέντες ή προαχθέντες εις την δ'. κατηγορίαν και έχοντες ως προσόν κ.τ.λ. ή άπολυτήριον Γυμνασίου...»

Άφού ή Βουλή έπρόκειτο να σβήση την τροποποίηση τότε προς τι να τη δεχτή ή Κοινοβουλευτική Έπιτροπή και προς τι διαώριστηκε άφού ότι έκαμε ήτο μιά ματαιοκονία; Κάμει ό ένας χαλνά ό άλλος, κ' έτσι τα πράγματα έβασσαν στον Γυμνασιστόν τό κεφάλι, ΟΙ Γ'. τάξ. δημολογικά κερδίζον ένα βαθμό. ΟΙ έξελεθόντες τό 1914 τών διδασκαλείων έξομοιώνται με τούς έξελεθόντας μετά τό 1914. ΟΙ θέσεις τών Εισηγητών διπλασιάζονται. ΟΙ άπόφοροι τών ύποδύλακων Μοναστηρίου και Θεσπώνης και οι όριστικοί της Κρήτης κερδίζουν ένα βαθμό. ΟΙ δέ Γυμναστές μετά 20 δόκνηρα και εϋδύμια χρόνια προάγονται στην Ε'. κατηγορία και κερδίζουν... πρώιμον γήρας, δηλαδή με άγωνα και με ψυχικό πόνο να προσπαθούν και καλά να γηράσουν μιά ώρα ένωρίτερα για να συμπληρώσουν 20 χρόνια και πάρουν τό βαθμό. Τόσο τό καλύτερο γιατί θα ξεπεραθώμεν άπ' αυτό τό βασανιστήριο που λέγεται διαβάθμιση. Αύτά βέβαια δε γράφονται για να ηληθώμεν ή φθονήσωμε τή θέση των αναδελφών, τούς όποιους συγκαίρως για την έπιτυχία τους, αλλά για να φανή διάλλατα και μεγαλειώδης ή άδικία των Γυμνασιστών, την όποια κολύ δίκαια ή Όμοσπονδία άνεγνώρισε και άρκετές Γεν. Συνελεύσεις άξέπαινα ύποστήριξαν.

Άς έρθουμε όμως τώρα στα πράγματα, και άς μάς έπιτραπή να εκφέρωμε κ' έμεις τή γνώμη μας στο άλλο τό ζήτημα, τό όποιον δε βρέθηκε ένα εύλογημένο χέρι να λύση και τό όποιον μένει και θα μένη αιωνίως άλλο εν έμεις οι γυμνασιστές δεν άποφασίσωμε, όχι να τό λύσωμε, αλλά να συντελέσωμε κ' έμεις, να έντείνωμε τις ήθικες και οικονομικές δυνάμεις μας, τις προσπάθειάς μας για να πετύχη ή λύση του. Μάλιστα, θα μένη αιωνίως άλλο γιατί σ αυτό άπάνω τίποτα δεν κάμωμε που να φανή ότι, είναι κοντά ή έπιτυχία του. Ένας ή δύο συνάδελφοι γράψαν γ' αυτό τή γνώμη τους διατυπώνοντας μικρό παράπονο και προκαλούσαν να εκφράσουν κ' άλλοι τή γνώμη τους φροντίζοντας, όλα μαζί να βρούμε τρόπο λύσης, στο στό τόσο σοβαρό για μάς ζήτημα. Παράσαν μήνες δλόκληροι. Άπό τότε τα πρόγραμμα παρέμειναν στάσιμα. Νά όμως τώρα και ή δημοσίευση του Δ. της διαβάθμισης.

Μά τι θα γίνει επί τέλους; Έτσι θα τό φέρω νό κάτωμα κάτω; Δέ μπορούμε να καταλάβωμε γιατί να μάς γίνεται αυτή ή τεραστία άδικία ή όποια μαρμαίνει τό ζήλο και τή ζωή κολλών χιλιάδων Γυμνασιστών, άφού τό

Κράτος τούς άνεγνώρισε μόν ως δασκάλους του δέν τούς έξομοίωσε όμως με τούς συνεργάτες και συνάδελφους των άποφοίτους διδασκαλείων. Αύτοι λέγει έμφορφήσαν επαγγελματικές και ειδικώς έσοπιδασαν, ενώ ή άδικία μας μορφώσις είναι τελείως διαφορετική, σεις δεν είσθε εις θέσιν να παιδαγωγήσετε και μορφώσετε παιδιά γιατί σάς λείκουν τά στοιχεία, τά μέσα, ή μέθοδο με τά όποια θα βγήτε στον άγωνα της παιδαγωγικής έσοπιδασίας. Μπράβο. Τότε λοιπόν ή να εύρεθώτε τρόπον νό γίνει ή άφομοίωση ή να γίνει αντίκατάσταση με πτυχίους και μες να κοιτάξωμε, τώρα που είμαθα ίσοι να βγάλωμε άλλο τό ψωμί μας, γιατί έχουμε κ' έμεις παιδιά, έχουμε οικογένεια, έχουμε ύποχρεώσεις, τόσους πενηντασμούς που τούς γεννά ή φτώχεια, ή μέθοδο, ή άτροφία και τόσοι νοσηρόνιοι κίνδυνοι. Γιατί, άφού σε πολλούς συνάδελφους έπιτρέπεται ή πρόληψη σε μονοτάξια δεν έπιτρέπεται και στους Γυμνασιστές για ν' άποκτήσουν την πρακτική και θεωρητική αυτή μορφήση της Παιδαγωγικής; Μήπως αύτοι δε μέλετούν, δε διέτρεξαν τόσα και τόσα παιδαγωγικά συγγράμματα, δεν παρακολουθούν τά παιδαγωγικά συνέδρια εις τά όποια πολύ εύδόκιμα πετυχαίνουν σε τόσες εισηγήσεις συντελεστικές στην καλλιτέρευση και έξέψωση της Έκπαίδευσης και σε ύποδειγματικές διδασκαλίες; ένάποιν έπιθεωρητών Δημοτικής και Μέσης και σοβαρών Παιδαγωγών, που άμέσως μιλούν σε έπαρηγοή; Οι περισσότεροι κατέχουν όχι μόνον κοινωνιολογική και έγκυκλοπαιδική μόρφωση άρτια και σοβαρή και γνώσεις ξένων γλωσσών αλλά και παιδαγωγική ταούτη, την όποια σοβαρές μελέτες έπίμονες και φιλότιμες και καιρών χάρισαν. Μήπως πέρα 15 χρόνων, έργασια πρακτική και θεωρητική στο σχολείο, δεν άξίζα, δεν άρεσι, άποχώντας τά τυκικά αυτά προσόντα τά όποια, ζητεί τό Κράτος, για να όνομαστούν κ' αυτοί πτυχίοχοι, άφού προσφέρουν ύπηρεσία που την έκτιμούν οι Έπιθεωρητές και την έκθέτουν με άπεινούς; Μήπως όμοιοί τον και συνομήλικοι των δεν κατέχουν σήμερα έκίχνηλο όθεση στη κοινωνία άναδειχθέντες και φθασσάντες μέχοι και αυτοί του βουλευτικού εξώματου τό όποιον έπάμια και γόνιμα διαχειρίζονται με τήν όρεση κρητική και ψυχολογική δύναμη της μόρφωσης των; Άν θελήση τό Κράτος, και είναι ζήτημα θελήσεως, μπορεί με τά μέσα και τούς τρόπους οι όποιοι ύποδικνύονται να λύση μιά και καλά τό ζήτημα αυτό.

Πολύ θαιμάσια προτείνει ή Όμοσπονδία, στας τροποποιήσεις που κάμει επί του Νομοσχεδίου (Άρθρο δ) τήν ίδρυση ενός Προτύπου Δημοτικού Σχολείου εις έκάστην περιφέρειαν κατωτέρου έκπαικτου Συμβουλίου. Τά Πρότυπα αυτά σχολεία θα είναι τό φυτώρια, λέγει, δια την πρακτική μετεκπαίδευση του προσωπικού. Και ό Εκπαιδευτικός Σύμβουλος κ. Ρουχάτος γράφει: «Νά ίδρυθώ σε κάθε έκπαιδευτική περιφέρεια από ένα πρότυπο σχολείο για την πρακτική έξασκηση του προσωπικού. Γιατί, άφού ή λειτουργία ενός τέτοιου σχολείου με ειδικούς παιδαγωγούς και εκπαιδευτικούς παράγοντας ισχυρούς και άριστους, με ειδικά παιδαγωγικά μαθήματα, διαλέξεις, συζητήσεις και πρακτικές άσκήσεις και έφαρμογές, θα φέρη άποτελέσματα έξοχα, γιατί δεν άρχίζει άμέσως ή προκαταρκτική έργασία της σύστασης και λειτουργίας για να προσθήση στο προσεχές σχολ. έτος; Νά λοιπόν, σ' αυτά τά σχολεία άν φροντήσουν οι Γυμνασιστές ποιος θα έχη τότε τό δικαίωμα να πη πως άνόμα δεν έχουν την πρόθεσιν μόρφωση; Τι καλύτερο και άποτελεσματικότερο άπ' αυτό, έστω κ' άν είναι ή φροντησή ή 10 μηνών κ' όχι μόνο 15 ημερών και χωρίς όδοικροκία. Η κ' αν δεν είναι ικανοποιητικό αυτό, γιατί δε φρεστώνεται ειδικά παιδαγωγικά θέματα συνέρο τά όποια παρακολουθώμεν μόνο οι Γυμνασιστές επί ένα μήνα και ένα στο προσεχές να κάρουν τά τυκικά αυτά προσόντα; Θέλωμε, έ-

τοίμα μετεκπαίδευση. Έπί τέλους δε γίνει ό,τι πρέπει να γίνει για να λείψη ή άνομοίωσιν, να πάρωμε κ' έμεις αυτόν τον περιφέρεια κ' εύγενικό τίτλο «Πτυχίοχοι». (Και μήπως δεν είμαθα, μήπως δε φθίναμε κ' έμεις στη μελέτη, στην έργασία, στη πνευματική και οικονομική κούραση, δε λιώσαμε στο πόδι για να κάρωμε τό Πτυχίο). Αυτό όμως τό κάτι να γίνει δεν έχομαι μόνον του. Πρέπει να τό κενήσωμε έμεις. Πρέπει να έξεγερθώμε, να κινήσωμε, να δημιοργήσωμε μιά δημοσιογραφική κίνηση στο όργανό μας, τό ένα όργανο πάνω στέλλω, και τό ένα ύπόμνημα στο άλλο, μιά κοινή συζήτηση, κολλές προσπάθειες, υπεράνταση τών ήθικών και οικονομικών μας δυνάμεων γύρω στην Όμοσπονδία που υιοθέτησε τό ζήτημά μας, ώργανώμενοι να σηκώσωμε τήν άδικία μας ψηλά πολύ ψηλά, να φανή, να διούν, να δημιοργήσωμε θόρυβο, μιά πνευματική σταυροφορία για τά λειτωρρωθόμεν από τό δρομά μιάς τέτοιας διαβάθμισης που μάς καταδικάζει να γηράσωμε για να κάρωμε ένα μισθό που τον κέρνουν σήμερα ένας τελευταίος. Ναι, είναι ζήτημα όχι μικρό, είναι μεγάλο είναι 20 χρόνια, χρόνια 20, είναι άλλους μόνο 12. Αυτή είναι ή διαφορά, ή άδικία. Άς τήν βροντοφωνήσωμε άπ' άκρη σ' άκρη, άς άναμνησθήσωμε τό βάρος της. Έχουμε κ' έμεις δικαιώματα, έχουμε προσόντα ικανά και έπαρκή για τήν ύπηρεσία μας, έχουμε κ' έμεις Πτυχίο.

Οι άπόψεις, λέγει, των Γυμνασιστών κτλ. δεν ύποστηρίχτηκαν όπως έπρεπε από βουλευτές και πολεμήθησαν φαίνεται ακόμη με τήν δικαιοσύνη πώς φέρουν μεγάλη έπιβάρυνση στον Προϋπολογισμό. Όσα έτσι; Μπράβο λοιπόν, και του χρόνου να μισήσεται καλά. Νά και μιά δικαιολογία που σε κάμει να βγάλης τις τρίχες της κεφαλής σου. Όστε έμεις μόνο έπιβαρούμε τον έλαφρό Προϋπολογισμό; Τι κρίμα! Έμεις είμαθα τό βάρος, αν προσήθουν μετρημένοι γυμνασιστές στο βαθμό Α'. θα διαταράξουν τή ησυχίαν του;

Αύτά όλα είναι άκατανόητα και ένα πράγμα μένει κατανοητό, ότι πλησιάζει ή επανάληψη των έργασιών. της Βουλής και πρέπει να τρέψωμε για να λυθώ τό ζήτημά μας. Η Όμοσπονδία μας ένταίνει τις ένέργειάς της και απεφάσισε μ' ένα άγώνα να τό λύση, πρέπει ήμεις κ' έμεις τήν ένίσχυσωμε. Κι' αν βρίσκονται συνάδελφοι γυμνασιστές μη συνδρομητές του Διδ. Βήματος άς σπεύδουν να έγγραφούν για να είναι ένήμεροι της πορείας του ζητήματός μας τό όποιον ή άδιαφορία και ή μοιρολατρεία δε μπορεί να λύση. Γιατί λοιπόν τότε διατυπώνωμε παράπονα άφού άγνοούμε τις ύποχρεώσεις στην όργανώσή μας που μόνον αυτή μπορεί να μάς ικανοποιήση;

Θεσπώνη (Ρύσιον) Αύγουστος 1929.

Στυλιανός Τσορμαζηνωστή (της Μεγάλης του Γένους Σχολής) Δύσκαλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Άρραβδεις
Άλ. Κομπάρος
Άρτεμισία Τσολάκι
Σύλλογος Παγωνίου
Γάμοι
Ν. Κατσηγιάννης (άνθ)γός
Άσπασία Σακελλαρίου (διδ)ίσσα
Γ. Π.

ΑΝΚΑΘΙΑ

Έλινος πδ δεν διάβρωσε τά γλωσσικά μας λόγια, πδ έχ' ν Καθαριότητα (τά τρομερά ανκάθη), Έλινος δεν θα λέγεται, απδ αδιαφορία κ' επας μη Έλλην βάρβαρος' λέγανε ι Παλι. Στιν Αθήνα στο βιβλ. «Έστια» σσ. 18-19. Στο Μουσείο γονυμά ποικίλο Λαϊκό.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΟ

Η γνώμη μας άπάνω στο ζήτημα των τελευταίων προαγωγών στον βαθμό του εισηγητή είναι έκκαθαρισμένη και γραμμένη στο «Διδ. Βήμα». Μιά που είναι άδύνατο για έλλληνη πιστώσων να γίνουν δλοι οι προαγωγές των Εισηγητών, που προαχθήκανε από τά Έκποκτικά Συμβούλια και τό Έκπαιδευτικό (274 άξ τήν θρα) να συνδιασθούν οι προαγωγές αυτές με τό άρθρο 8 άδ.φ. 2. καρύ, τελευταία του Νέου Νόμου περί διαβαθμίσεως σε τρώπον ώστε μαζί με τούς προαχθέντας 117 εισηγητές να συμπληρωθούν δλοι δλοι σε 800.

Τή γνώμη μας αυτή τή συζητήσωμε με τόν κ. Γιαννόπουλο αντίπροεδρο της Νέας στο διάδρομο του Ύπουργείου της Παιδείας και βρεθήκαμε άπολύτως σύμφωνοι (αυτό βγαίνει έλλιπαστε από προσεχινή μελέτη σχετικού άρθρου του στην Έκπαιδευτική που παραθέτωμε παρακάτω).

Παραδόξως είδαμε όστρα στην Έκπαιδευτική συκοφαντίας του κ. Γιαννόπουλου πως αντίβροσε και δε θέλωμε να γίνουν καθόλου οι προαγωγές των προαχθέντων εισηγητών. Τό πράγμα βέβαια δεν είναι άληθινό όπως και τό ήθεσε ό κ. Γιαννόπουλος από τή συζήτηση που κάμωμε μαζί και τό ήθεσαν και δλοι οι ένδιαφερόμενοι δασκάλοι που τό συζητήσωμε φανερά και φαίνεται ακόμη κ' από τό δημοσίευσμά μας στο «Διδ. Βήμα». Δεν θέλωμε να γίνουν δλοι οι προαχθέντες εισηγητές παρά μόνο 178. Αυτό όμως διαφέρει νομίζωμε από κείνο που έγραψε ό κ. Γ. πως δε θέλωμε να γίνει κανένας. Γιαυτό δε δυσκολευτήκαμε καθόλου και δε δυσκολευώμαστε και και τώρα να ρίξωμε έλλη μεθ' εσά στο μούτρα του κ. Γιαννόπουλου τή μομφή του συκοφαντή.

Και είναι μόν' αλήθεια ότι ό κ. Γ. βρήκε μιά κατάλληλη ψυχολογική στιγμή να συκοφαντήση θολώνοντας τά τερά και νομίζοντας πως έτσι κερδίσει ή Όμοσπονδία του και μπορεί να του δικαιολογήση κανένας τό «ό σκοπός άγαθής εφ' μεσά» όσώτος όμως έμεις δεν περιμέναμε ένα τέτοιο κατήχημα από ένδρομο με παρά γένια (κρητική έκφραση, σημαίνουσα ήρω σοβαρό άνθρωπο έστω και ξεροστόμο). Ο κ. Γ. μάς άπαντι στο κριτικό μας ένειον στην τελευταία: «Έκπαιδευτική» όχι για να δικαιολογήθωμε παρά για ν' άνακατέυη πάλι και στην περίπτωση αυτή τή Γληνούς και Ξα. Με τόν κ. Γ. δε κάνομε συζήτηση. Νιώσωμαμε καλά τί πάστα είναι, αν άπασχολώμαστε σήμερα τό κάνομε για να άποδειχθώμε για τελευταία φορά τό ποιόν και τά τετριπία των ανθρώπων αυτών που όνομοπολούν να διακηρύξουν έλλήνηρο κλέδο. Όλοι κ' από όλους περιοριστόρο ό κ. Γ. έξοι πως έμεις δεν έχομε πάτρωνες στην Αθήνα κανένα. Πάτρων μας είναι ό συναχθέντος διδασκαλικός κόσμος στον όλο δουλειώμα και ύπακοώμο. Μά αν τό είχε ή μορφή μας σαν τόν κ. Γιαν. να δουλεύωμε σαν κ' αυτόν σε πάτρωνες Αθηναίους ποτε δεν θα δουλεύωμε στα ραμολυμένα--άρχηθώμε της αντίδρασης.

Ο κ. Γιαν. μιλεί και τις συμφωνίες. Δίχρη έχει. Άμα χόση κανένας τήν ντροπή για όλα είναι ικανός. Έμεις χαλάσαμε συμφωνίες άπολύτως ήθικτικές. Μά κείνος δε χόλασε συμφωνίες άπολύτως ήθικτικές στις τελευταίες Συνελεύσεις του Κλάδου; Άνακατεύει ακόμη και τόν κ. Τσαγγιάν που ειπε λέγει πως «ή δ. Ο. άντιδεδ' από τής πρώτης ήμέρας. Δεχώμαστε πδ στο ειπε αυτό ό κ. Τσαγγιάς. Μά ποιόν αντίπροσώπει ό κ. Τσαγγιάς παρά μόνον τόν ένειον του; άπό πώς και γιατί ό κ. Γιαν. θεωρεί τόν κ. Τσαγγιά έκπρόσωπο της Όμοσπονδίας; Η φράση όμως αυτή του κ. Τσαγγιά κείν επλάθησε έντρος. Αντίδραση να μη γίνει καμιά προαγωγή εισηγητή ή οι 178 μόνο; Νά τι δεν έκπαθάρωμε ό κ. Γιαν. γιατί δεν τών συμφωνώμε με τό προαχθέν.

Γράφει ακόμη ό Γιαν. πως προαχθώμεν να μάς όηλώση δαν έκάρωμε ή όχι μεταξό μας σχετικήν συζήτηση.

